

Beszámoló

A CURTIZ Filmtúrán való részvételem, habár cseppet sem voltam ismerős emberek közt, kellemesen és gazdagítóan telt. A sokszínű arcok és folyamatos dinamizmus számomra egy komoly és professzionális csapatot festett elém, pontosan olyan közösséget, melyhez hasonlóaknak magam is szívesen vagyok tagja.

A túra alatt megfigyelhettem egy forgatás munkálatait, az előkészületektől a tényleges munkáig, s magam talán nem vagyok a műszaki szakemberek új generációjának tagja, csodálattal vegyes érdeklődéssel futtattam szemem megannyiszor körbe a helyszíneken. Meggyőződésem, hogy akárhonnán veszünk elő valakit a világ tájairól, bizonyosan el tudjuk helyezni egy filmes stábben valamelyik pozícióban, kivétel nélkül. Számomra maga a látványtervezés volt a leginkább magával ragadó része a dolognak, illetve az óramű pontosságával egymáshoz illeszkedő elemek a forgatási helyszíneken. Karrierként, affinitásaim és céljaim miatt, nem igazán tudom elképzelni, bár a sors maga vezeti a fonalait.

A film, melynek készítési folyamataiba betekintést nyerhettünk, Michael Curtiz - avagy magyar nevén Kertész Mihály - filmrendezőről szól, akinek a mára kultuszdarabbá vált Casablanca című, fekete-fehér játékfilmet köszönhetjük. Maga Curtiz egy igazi ember volt - komplex, szövevényes jellemű férfi, aki saját maga illetve a világ elvárásaival és gondolatmenetével küzd, miközben a háttérben folyamatosan ott lángol a második világháború pokla. Alkotása is ugyanezt a világot tükrözi, persze szigorúan ragaszkodva a Hays-kódex által leszorított Hollywood nézeteihez és akaratához. Mégis, filmjében érezhető az a csipetnyi ellenállás a normákkal szemben, a folyamatos felháborodás a világrendszer irányában. A film készítése közben is folyamatosak voltak a változtatások, s így került bele a mozgókép-történelem egyik leghíresebb és legtöbbször újradolgozott jelenete, melyben a főhős lelövi a negatív szereppel felruházott SS-tisztet. Nem csak érzelmeket borzoló, hanem mesterien elhelyezett propagandisztikus értékű jelenet volt a maga korában, melynek technikáját a mai napig tanítják a művészeti akadémiákon.

Feltehetőleg művének hovatarozása, illetve elfátyolozott múltja tehet arról, hogy Kertész Mihály/Michael Curtiz saját hazájában mai napig kevésbé ismert, s ez sajnálatos, mivel a magyar társadalom polgárai egy nemcsak

világhírű, de tehetséges és zseniálisan lavírozó honfitársáról feledkeznek meg, aki egymaga hatalmas hatást gyakorolt a negyvenes évek amerikai filmiparára.

A Michael Curtiz alakjáról szóló filmtúra illetve forgatási betekintések igazán rádöbbenettek az egyes filmdarabok mögött lévő munka súlyára. A folyamatos hajtás, szinte már hajnalokba nyúló forgatások, lankadatlan lelkesedés és tengernyi kávé állnak minden egyes alkotás mögött, legyen az hollywood-i blockbuster vagy kis költségvetésű indie film. Ideje, hogy a nézőközönség néha maga is átélje a viszontagságokat és győzelmeket, hiszen ha ezekbe is belelát, sokkal másabb módon fog kritikát és véleményt mondani a látott műről.

"Az embert három dolog teszi: lélek, test és elme; s ezeket mind, harmóniában csak egy jó film képes lekötöni. Hiszen a kép a szemet; az érzelmek a lelket; a kérdések pedig az elmét." - Nagy László

Bánhidi Bence